

תעודה משפטית

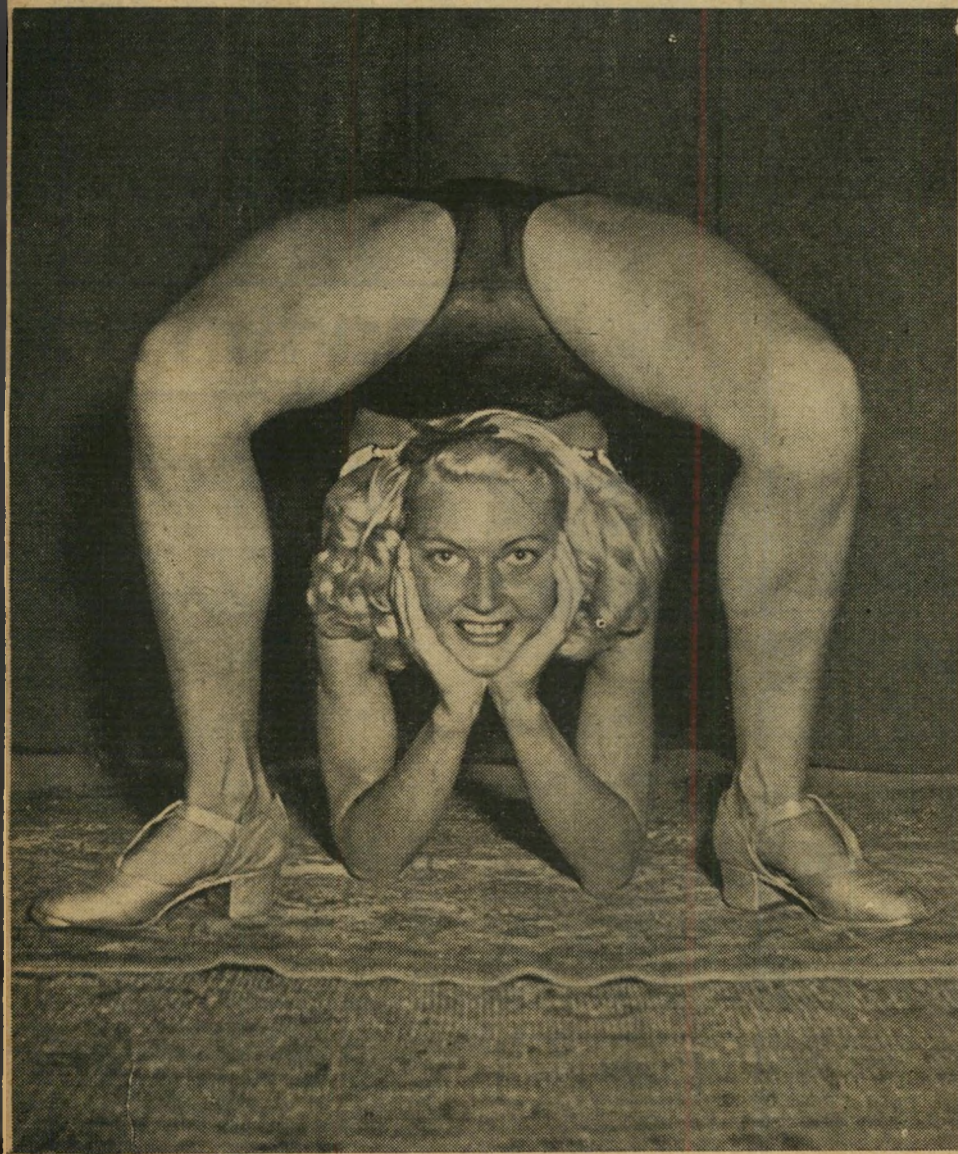
מה הן שעות העבור
דה של העתונאי? אולי
אתה יודע. אני לא גם
לא הצלם שצילם את ה'
תמונה הזאת. הוא ש'
כעבור שעה צילצל הטלפון.

כב לישון בשעה 12, אחרי שקרא ספר מעניין (על צילום, כמובן). כעבור שעה צילצל הטלפון.
מתחנת מכבידאש הודיעו שישנה שריפה ביפו.
הצלם לא ידע אם השריפה קטנה או גדולה, חשוכה או בלתי חשוכה. אולם כשהגיע למקום
לא היה כל מקום לניחושים: מחוץ ענן של הסוכנות היהודית עלה באש. הוא צילם כמטורף, כילה
כמה סרטים. תמונות אלה הפכו תעודה משפטית, צורפו לתיק החקירה. כאשר הגיע העניין לבית'
המשפט, ציין השופט לשבח את עבודת הצלם, הדגיש את תפקידה החיוני של העתונות.

אילמים ידברו

בתל-אביב קיימת אגודה של
חרשים-אילמים, בה מאוגדים
כמה עשרות נטולי-שמיעה. הם
פנו אלינו שנביא את עובדות מצבם אל הציבור. נענינו במידת יכולתנו. כך
נודע לנו גם על קיום בית-הספר העירוני המיוחד לילדים נטולי-שמיעה.
כתב שיצא לבית-הספר, ראה את שיטות ההוראה, כיצד מלמדות המורות
את תלמידיהן את מלאכת הכתיבה, הקריאה, חשבון, תנ"ך — ודיבור.
הצילום מראה את מנהלת בית הספר מלמדת את אחד הילדים להוציא
קול מפיו. היא מורה לו לחקות את תנועת פיה, דופקת על חזהו, משחררת
בצורה זו בת-קול. במרוצת הזמן ילמד לאמץ את ריאותיו וגרונו בעצמו,
וכי תנועות מסוימות של השפתים. בלויי מאמץ הגרון, יוצרות הברות,
המתחברות למלים ומשפטים בשפת השומעים.
זמן קצר לאחר פירסום הכתבה, שהפנתה את תשומת-לב הציבור
לאומללים אלה, עבר בית-הספר מבינו הישן והבלתי-מתאים לבית
חדש. המותאם יותר לצרכי מוסד חינוכי.

תמונה נוראה

ואולי לא? נסה להעמיד איתה על ראשה. אחר כך בחן אותה
מכל צד. גם הצלם ניסה לעשות זאת, כשניגש לצלם את אלבירה
הכלונדינית, בעלת גוף הגומי. בקרקס הכל אפשרי.